

„Utopi,“ læste Frk. Katinka. „Er det . . . det Ord?“

„Ja, Utopi, ja. Hvad betyder ellers det, med Forlov?“

„Det betyder saadan . . . Drømmebillede . . . noget Uopnaaeligt . . . og saadan.“

„Drømmebillede, ja saa! Ja se, det tænkte jeg netop! . . . Utopi! . . . Ja saa siger jeg Frøkenen saa mange Tak,“ sagde han og gemte igen omhyggeligt Avisen i Brystlommen.

„Hvorfor er det Dem . . . for Resten saa meget om at gøre . . . med det Ord, Jens Hansen?“

„Aa jeg vilde bare saadan gerne vide, hvad det betød, skal jeg sige Frøkenen.“

„Ja vel. Men . . . har De . . . nogen bestemt Hensigt med det?“

„Ja se, jeg mente jo, at det var immer godt at vide, hvad det var, man læste.“

„Men De maa vel ogsaa . . . have tænkt, at bruge det . . . siden det var Dem saa meget om at gøre.“

„Nu er det nok paa Tide, jeg kommer af Sted,“ sagde Væveren og rejste sig, som om han havde overhørt hendes Spørgsmaal. „Ja saa siger jeg nu Frøkenen Farvel og saa mange Tak.“

Frk. Katinka bredte et Øjeblik sin Mund ud